

PRZEHUKAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut *przehukå*.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przehuczeć.

Roztrwonić:

Ze zdaniem dopełnieniowym: Tåkże tż/ ktry pikny/ tylko dla gdkoci/ Da iye w niewolå: y tåm prdko po mioci. By iedno zmårk nå twarzy wyrza iwoiy pniy/ To wnet czci zå pgrozå nie zotåwi nå niy. Albo ikro przehuka co miåå niebogå/ To by iå rad co rychly wypråwi do Bogå. PudFr 76.

Synonimy: przeczestowa, przelarzy, przehula, straci, utraci.

Formacje wsprdzenne cf HUKA.

MP